

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 225.127 van 17 oktober 2013
in de zaak A. 206.821/IX-8088**

In zake: Victor DAWSON
woonplaats kiezend te 2600 Berchem
Prins Boudewijnstraat 22
en bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat G. P. Dayala
kantoor houdend te H 1107 ES Amsterdam
Reigersbos 100

tegen:

de VZW SINT-GOEDELE BRUSSEL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Jan Bergé en Pieterjan Osaer
kantoor houdend te 3000 Leuven
Naamsestraat 165
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het “hoger beroepschrift”, ingesteld op 22 oktober 2012, strekt ertoe “hoger beroep” in te stellen tegen:

“De beslissing van het schoolbestuur van het Sint Pieterscollege, gevestigd aan de Léon Theodorstraat 167 te 1090 Jette, op 27 augustus 2012, betreffende de bijeenroeping van de delibererende klassenraad t.a.v. Victor Dawson, leerling van het Sint-Pieterscollege.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 221.908 van 27 december 2012 is de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekende partij heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De verzoekende partij heeft een “addendum laatste memorie” ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 oktober 2013.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Karin Margriet Dawson, moeder en wettelijke vertegenwoordiger van de verzoekende partij, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Pieterjan Osaer, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is tijdens het schooljaar 2011-2012 leerling in het tweede jaar van de tweede graad, ASO wetenschappen, aan het Sint-Pieterscollege te Jette.

3.2. Op het einde van het schooljaar kent de delibererende klassenraad aan verzoeker een oriënteringsattest B toe met clausulering voor de ASO-richtingen economie-wiskunde, economie-wetenschappen, Grieks-moderne talen, Grieks-Latijn, Grieks-wetenschappen, Grieks-wiskunde, Latijn-moderne talen, Latijn-wetenschappen, Latijn-wiskunde, moderne talen-wetenschappen, moderne talen-wiskunde en wetenschappen-wiskunde. Het eindrapport van verzoeker van 30 juni 2012 vermeldt vier jaartekorten: 30% voor wiskunde, 48% voor Frans, 40% voor fysica en 45% voor chemie. Verzoeker laat gedurende het gehele schooljaar geen voldoende optekenen voor wiskunde, noch op dagelijks werk noch voor de proefwerken.

De delibererende klassenraad vermeldt als motivering:

“Ondanks de aangeboden studiebegeleiding en de remediëring voor wiskunde, fysica, chemie en Frans behaal je tekorten voor de richtingsvakken wiskunde, fysica en Chemie en voor het vak Frans. Je inzet naar deze begeleiding en remediëring toe was onvoldoende groot. De tekorten zijn vooral te wijten aan problemen met inzicht, de moeizame verwerking van grotere leerstofgehelen en een gebrek aan een gestructureerde studiehouding. Al deze elementen bieden geen garantie op slaagkansen in een 5 jaar ASO met een sterk wiskundige of wetenschappelijke component.”

Verzoeker krijgt het advies over te stappen naar een veeleer taalgerichte studierichting.

3.3. Na vruchteloos overleg met de directie en op bezwaar van verzoeker, adviseert de beroepscommissie op 20 augustus 2012, verzoeker gehoord, om de delibererende klassenraad niet opnieuw samen te roepen:

“Op 20 augustus 2012 heeft de interne beroepscommissie van het Sint-Pieterscollege te Jette zitting gehouden ingevolge het hoger beroep van mevrouw [Karin] Dawson, ouder en wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige zoon Victor Dawson, leerling van het Sint-Pieterscollege klas 4 WET tegen de beslissing van de deliber[er]ende klasseraad d.d. 26 juni 2012, waarbij een B attest werd toegekend met clausulering en met advies over te stappen naar een veeleer taalgerichte studierichting.

De interne beroepscommissie bestond uit:

- [J.v.W.], advocaat
- [A.V.], vertegenwoordiger van het oudercomité
- [J.-P. T.], vertegenwoordiger van het CLB

Tijdens de zitting werden gehoord :

- Victor Dawson
- mevrouw [Karin] Dawson, moeder van Victor.

Beoordeling :

1.

Het beroepschrift werd verzonden binnen de termijnen conform het schoolreglement deel II, punt 3.4.4 van het schoolreglement en is dus ontvankelijk.

2.

Mevrouw Dawson en Victor hebben hun aangetekend beroepsschrift d.d. 11 juli 2012 mondeling toegelicht aan de commissie.

Tijdens de [zitting] werden er geen bijkomende elementen behoudens het verzoekschrift en de stukken in bijlage aangereikt.

3.

Mevrouw Dawson en Victor stellen dat Victor van bij de aanvang van het schooljaar 2011-2012 onvoldoende werd ondersteund in zijn studierichting. Bovendien zou Victor onvoldoende remediëring en studiebegeleiding gekregen hebben.

Uit de bijlagen van het verzoekschrift blijkt dat er wel degelijk ondersteuning en remediëring is geweest ten aanzien van Victor.

Uit de motivering van de beslissing van de deliber[er]ende klassenraad blijkt bovendien dat er gedurende het volledige jaar voldoende begeleiding en remediëring werd aangeboden maar dat de inzet van Victor hiervoor onvoldoende groot was.

Noch uit de door mevrouw Dawson voorgelegde stukken, noch uit de mondelinge behandeling van de zaak, is gebleken dat er onvoldoende ondersteuning werd aangeboden.

3.

Mevrouw Dawson maakt in haar beroepschrift melding van enkele concrete feiten en verwijst naar enkele bepaalde toetsen en examens waarbij de resultaten niet volgens de regels van de kunst werden toegekend.

Overeenkomstig deel II, punt 3.4.4 van het schoolreglement heeft de beroepscommissie geen bevoegdheid om uitspraak te doen over deze vragen.

4.

De commissie is van oordeel dat uit de motivering van de delibererende klasse[n]raad d.d. 26 juni 2012 blijkt dat deze rekening heeft gehouden met alle elementen, waaronder o.a. de door Victor behaalde resultaten, zowel voor dagelijks werk als voor de proeven.

Tijdens de behandeling van het beroep hebben Victor en zijn moeder geen bijkomende argumenten aangebracht die kunnen leiden tot het opnieuw bijeenroepen van de klassenraad.”

3.4. Met de bestreden beslissing bekrachtigt het schoolbestuur – meer bepaald, het lokaal bestuurscomité Jette – op 27 augustus 2012 dit advies en draagt het twee bestuurders op “de beslissing aangetekend aan de moeder van Victor [te] communiceren”.

Met betrekking tot de kennisgeving van de beslissing verklaart verwerende partij in de memorie van antwoord het volgende:

“De raad van bestuur van de verwerende partij deelt bij aangetekende brief van 28 augustus 2012 aan de verzoekende partij zijn beslissing van 27 augustus 2012 mee om de delibererende klassenraad niet samen te roepen. De aangetekende brief werd volgens de ‘e-tracker’ van BPOST op 29 augustus 2012 aan verzoekende partij aangeboden, deze was afwezig, er werd een bericht gelaten. Kennelijk werd de aangetekende zending die sinds 30 augustus 2012 ter beschikking lag op het postpunt te Berchem (opnieuw volgens de ‘e-tracker’ van BPOST) niet afgehaald door verzoekende partij. De aangetekende zending werd uiteindelijk opnieuw naar verwerende partij terug gestuurd met de melding ‘niet afgehaald’. (stuk 9) Op vraag van de verwerende partij werd de beslissing ook opnieuw op 3 september 2012 per e-mail aan Karin Dawson toegestuurd, die er de goede ontvangst van bevestigde per e-mail van 3 september 2012. (stuk 10).”

Met de e-mail van 3 september 2012 werd volgend bericht verstuurd:

“Gelet op het advies van de interne beroepscommissie, bijeengekomen op maandag 20 augustus 2012, waarvan tekst in bijlage, heeft het schoolbestuur in de vergadering van maandag 27 augustus beslist om de delibererende klassenraad niet opnieuw samen te roepen om de eerder genomen beslissing opnieuw te overwegen.

Deze beslissing kan het voorwerp uitmaken van een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State. Dit beroep moet binnen de zestig dagen vanaf de dag volgend op deze kennisgeving bij aangetekende brief worden ingesteld bij de Raad van State, Afdeling Administratie, Wetenschapsstraat 33, 1040 Brussel.”

Zoals in het mailbericht vermeld, gaat de *sub* 3.3. aangehaalde tekst van het advies van de beroepscommissie in bijlage.

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

Exceptie

4. Verwerende partij merkt in haar laatste memorie op dat met de inhoud van de brief van 20 juni 2013 van verzoeker aan de Raad van State geen rekening kan worden gehouden, dat dit geen procedurestuk is en dat het stuk uit het debat moet worden geweerd.

Beoordeling

5. Met de bedoelde brief van 20 juni 2013 voegt verzoeker daags na het neerleggen van zijn laatste memorie nog “een aantal opmerkingen” toe bij wijze van “addendum laatste memorie”. Dit stuk is neergelegd binnen de termijn waarover verzoeker reglementair beschikte om een laatste memorie neer te leggen. Hij had op die datum ook, om het debat overzichtelijk te houden, zijn eerste procedurestuk kunnen intrekken en vervangen door een nieuwe en ontvankelijke want tijdige versie van zijn laatste memorie, waarin alle opmerkingen samen waren ondergebracht. Er is geen reden om het ‘addendum’, dat slechts enkele aanvullende opmerkingen bevat en de lectuur van de laatste memorie niet compliceert, uit het debat te weren. Het verzoek daartoe wordt verworpen.

V. Nadere omschrijving van het voorwerp van het beroep en rechtsmacht van de Raad van State

6. Het beroep is getiteld “Hoger Beroepschrift”. Verzoeker stelt tegen de bestreden beslissing “hoger beroep” in te stellen, refereert aan de verzoekende partij als ‘appellante’ en hij vordert *in fine* van zijn verzoekschrift:

“1. de beslissing van het schoolbestuur van het Sint Pieterscollege betreffende de bijeenroeping van de delibererende klassenraad te vernietigen en opnieuw te overwegen c.q.
2. te bepalen dat gemelde beslissing zal worden gewijzigd in dier voege, dat Victor Dawson, leerling van het Sint Pieterscollege, zal worden toegelaten tot het komende schooljaar en tevens, dat Victor zo adequaat als mogelijk zal worden begeleid en remediëring zal krijgen in het bijzonder wat betreft het vak wiskunde.”

7. Ambtshalve herinnert de Raad van State eraan dat hem als wettigheidsrechter vooralsnog enkel de bevoegdheid is gegeven om, binnen de grenzen van het hem ontvankelijk voorgelegde geschil, een onwettig gebleken administratieve handeling te vernietigen. Hij is geen rechter die in hoger beroep kennis neemt van de betwisting die de verzoekende partij heeft met het bestuur en die een eigen beslissing in de plaats kan stellen.

Dit betekent, in de mate waarin verzoeker in het “hoger beroepschrift” vordert om de bestreden beslissing te vernietigen, dat hij zich terecht tot de Raad van State daartoe heeft gericht en het “hoger beroepschrift” als een annulatieberoep moet worden opgevat.

In de mate evenwel dat verzoeker vraagt aan de Raad van State om de beslissing “opnieuw te overwegen” of voor te schrijven in welker voege ze gewijzigd moet worden, legt hij de Raad een vordering voor die zijn rechtsmacht te buiten gaat. In die mate is het beroep onontvankelijk.

VI. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie

8. Volgens verwerende partij is het beroep niet ontvankelijk omdat het geen duidelijke grieven bevat.

Beoordeling

9. Het door verzoeker opgestelde verzoekschrift is een doorlopen-de tekst van ongeveer twee bladzijden en wijkt af van de geplogenheid om eerst een feitenrelaas te doen van de zaak en vervolgens elk wettigheidsbezwaar afzonderlijk en duidelijk gestructureerd te formuleren als rechtsmiddel, met eerst de expliciete vermelding van de geschonden geachte bepaling of rechtsregel en vervolgens een toelichting over de wijze waarop die regel of bepaling door het bestuur in de voorliggende zaak geweld werd gedaan.

Terecht ook merkt verwerende partij op dat verzoeker overeenkomstig artikel 2, § 1, 3°, van het procedurereglement in zijn verzoekschrift een uiteenzetting moet geven van de middelen die hij tot staving van het beroep tot nietigverklaring aanvoert en dat onder ‘middel’ wordt verstaan: de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die regel door de bestreden beslissing wordt geschonden.

10. Dat verzoeker de geplogenheden niet volgt doet er evenwel niet van af dat het niet moeilijk valt om in het verzoekschrift een aantal grieven te onderkennen die tegen de bestreden beslissing worden aangevoerd. Dit is zelfs zo klaarblijkelijk dat ook verwerende partij, zij het in “ondergeschikte orde”, ze als de volgende drie middelen onderkent en er haar verweer tegen voert:

“(1) de onzorgvuldigheid van de verwerende partij bij haar taak van onderwijsverstrekking, (2) de schending van de formele verplichting de beslissing van de interne beroepscommissie schriftelijk ter kennis te brengen van verzoekende partij en, (3) de schending van de hoorplicht.”

Dat het verzoekschrift geen “duidelijke grieven” bevat, mist dan ook feitelijke grondslag.

11. Verzoeker moet wél verdragen, door de wijze waarop hij zijn verzoekschrift heeft uitgeschreven en uit respect voor de rechten van de verdediging, dat enkel de drie grieven worden onderzocht zoals verwerende partij ze heeft begrepen en er zich tegen heeft verweerd. Zo is ook het auditoraat bij zijn onderzoek van de zaak te werk gegaan.

De Raad van State kan bijgevolg verzoekers laatste memorie niet bijvallen, als verzoeker er betoogt andere kritiek reeds eerder geformuleerd te hebben, “in bijvoorbeeld het overleg” of in neergelegde stukken bij het verzoekschrift. Noch de verwerende partij, noch vervolgens het auditoraat of de Raad van State moeten de middelen in de plaats van de verzoekende partij construeren, laat staan in geschriften uit de administratieve beroepsprocedure die aan het verzoekschrift voorafgaan of in overtuigingsstukken die als bijlage gaan bij het verzoekschrift naar mogelijke onwettigheden op zoek gaan.

VII. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

12. Een eerste middel leest verwerende partij in de tiende paragraaf van het verzoekschrift, waar verzoeker stelt dat er “geen adequate begeleiding is geweest voor Victor, Victor onvoldoende is begeleid en vaak a.h.w. aan zijn lot is overgelaten en niet gemotiveerd begeleid door de school”. De moeder van verzoeker “heeft ook vaak haar misnoegen geuit en kenbaar gemaakt tegenover de directie, met wie zij vele besprekingen heeft gevoerd over de remediëring, de begeleiding en ook over eventuele problemen die wegens gemis of tekort aan de noodzakelijke begeleiding van Victor zouden kunnen ontstaan”. Zij heeft steeds

weersproken dat verzoeker geen inzicht zou hebben wat het vak wiskunde betreft en “gewezen op de slechte begeleiding en de onvoldoende remediëring ten aanzien van Victor”. Verzoeker verwijst naar “verschillende stukken bereids in deze procedure overgelegd, (om aan te tonen dat hij wel inzicht heeft in het vak wiskunde). Door Pulhof Humaniora Instituut is geconstateerd (zie overgelegd gedetailleerd overzicht van de leraar wiskunde), dat Victor wel degelijk het vereiste inzicht heeft (met bijgevoegde evaluatie bijlage 2)”.

13. In de memorie van wederantwoord stelt verzoeker nog dat het feit dat de school de nodige begeleiding heeft veronachtzaamd een ernstig verzuim is en het advies om over te stappen naar een veeleer taalgerichte studierichting, geen grondslag heeft. Hij merkt op, door middel van de sindsdien behaalde resultaten te hebben bewezen, de bewuste deprivatie van de wetenschappelijke vakken in een periode van twee à drie maanden te hebben kunnen opvullen.

Volgens verzoeker is het niet juist dat hij zich onvoldoende zou hebben ingezet, alzo is de beslissing van de beroepscommissie gebaseerd op onjuiste feiten. Verwerende partij is niet gemotiveerd ingegaan op de tekortkomingen zoals in zijn bezwaarschrift van 11 juli 2012 en in eerdere mailberichten zijn vermeld.

Verzoeker haalt tevens aan door een onjuiste samenstelling van de beroepscommissie te zijn gehoord omdat de voorzitter niet aanwezig was en in de plaats daarvan een jurist, J.v.W. De beroepscommissie heeft verzoekers bezwaarschrift slechts kort voor de aanvang van de hoorzitting doorgenomen en daardoor geen deugdelijk advies kunnen geven. Verzoeker heeft niet het recht gehad zich adequaat te verdedigen voor de beroepscommissie die “onbevoegdelyk zou zijn opgetreden althans in strijd met haar wettelijke samenstelling”.

Wat zijn eerdere studieresultaten aangaat, zijn ze dienend in de zin dat ze aantonen dat hij inzicht in dit vak bezit. Op grond hiervan had de delibererende klassenraad samengeroepen moeten worden.

De reden dat verzoeker geen goede resultaten had voor fysica ligt in het feit dat hij dit vak nooit had gehad en verwerende partij enkel onaangekondigde toetsen gaf.

Verzoeker repliceert vervolgens op de door verwerende partij in de memorie van antwoord opgesomde begeleidings- en remediëringsmaatregelen. Hij ontkent het door verwerende partij vermeende bestaan van een heen-en-weer-schriftje als begeleiding voor het vak wiskunde. Waar verwerende partij stelt dat voor chemie remediëringsoefeningen gemaakt dienden te worden, ziet verzoeker niet in hoe dit dienend is aangezien wiskunde en fysica de vakken waren die bijzondere aandacht verdienden. De aangeboden remediëringsproef voor fysica was een algemene oefening waaraan alle leerlingen konden deelnemen. De na het tweede trimester aangeboden studiebegeleiding in de vorm van de “groene leerkracht”, werkte averechts. De docent stoorde verzoeker tijdens het afnemen van een toets door een handtekeningencontrole uit te voeren.

De stukken door verwerende partij overgelegd betreffen volgens verzoeker slechts constatering van de leerkrachten dat de resultaten tegenvallen, hetgeen niet kan worden gekwalificeerd als adequate begeleiding en remediëring.

14. In zijn laatste memorie betoogt verzoeker dat de door hem overgelegde studieresultaten minstens het vermoeden bevestigen dat hij wel degelijk inzicht heeft in de wetenschappelijke vakken zodat ze wel dienend zijn in de huidige procedure.

Over de rechtspraak van de Raad van State met betrekking tot het belang bij dit middel, is verzoeker van oordeel dat die rechtspraak het feit niet weerlegt dat de school aansprakelijk kan worden gehouden voor minder gunstige resultaten van de scholier. Hij meent dat op grond van de niet of niet adequaat aangeboden remediëring, verwerende partij aansprakelijk is voor zijn studieresultaten.

Inzake de samenstelling van de beroepscommissie merkt verzoeker op dat J.v.W. “niet behoort tot de inrichtende macht van verweerder, doch aanwezig was op de zitting”.

Verzoeker legt nog een rapport voor van een klasgenoot waarvan de studieresultaten minder gunstig zijn maar die toch een A-attest kreeg.

Verzoeker stelt wel degelijk in een eerder stadium zijn kritiek op de wijze van verbetering van de toetsen en de onjuiste quoteringscijfers op verschillende vakken geuit te hebben en het middel, houdende dat er niet op zijn kritiek is geantwoord ter zake de vraag naar herexamens, eerder “in bijvoorbeeld het overleg” gebracht te hebben. Hij heeft hierover ook reeds eerder stukken neergelegd.

In het addendum bij de laatste memorie betoogt verzoeker dat de Raad van State in zijn zaak, geleid op het gelijkheidsbeginsel, niet afwijkend kan oordelen “van het geval van de scholiere uit Genk”. In beide gevallen is er immers sprake van onvoldoende begeleiding van de scholier. Hij gaat ook nader in op de vergelijking tussen de rapporten van hemzelf en zijn medeleerling en wijst op willekeur.

Beoordeling

15. De bestreden beslissing betreft de beoordeling van de studieresultaten van verzoeker in het schooljaar 2011-2012. Verzoeker heeft een oriënteringsattest B gekregen. Een dergelijk B-attest betekent, luidens artikel 39 van het besluit van 19 juli 2002 van de Vlaamse regering ‘betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs’, “dat de leerling het leerjaar met vrucht beëindigd heeft in de betrokken onderwijsinstelling en derhalve tot het volgend leerjaar mag worden toegelaten, behalve in bepaalde onderwijsvormen en/of onderverdelingen” waarbij artikel 38, 1°, van hetzelfde besluit preciseert dat een leerling met vrucht het tweede leerjaar van de tweede graad beëindigt “indien hij in voldoende

mate de doelstellingen die in het leerplan zijn opgenomen heeft bereikt en aldus bekwaam wordt geacht zijn studies voort te zetten in het volgend leerjaar”.

16.1. Om dit attest aan te vechten, legt verzoeker zijn resultaten voor, behaald in het schooljaar 2010-2011 en zijn eerste rapporten voor 2012-2013.

Studieresultaten voor een eerder studiejaar leveren evenwel geen bewijs dat de resultaten voor het betrokken erop volgende schooljaar onterecht zijn vastgesteld. Verzoeker heeft beslist zijn tweede jaar in de tweede graad over te doen; dat hij dan betere resultaten behaalt bewijst al evenmin dat de cijfers van het vorige jaar verkeerd waren.

16.2. Hoe dan ook handelt de discussie bij het eerste middel niet over een verkeerd toegekend cijfer, maar over een vermeend gebrek aan begeleiding en remediëeringsmaatregelen.

Zoals de Raad van State daaromtrent al in tal van arresten heeft overwogen, is het één zaak of een leerling bewezen heeft de van hem verlangde kennis en kunde te bezitten, een andere, als hij die kennis en kunde niet blijkt te bezitten, wie daarvoor de schuld draagt. Deze laatste kan diegene zijn die hem op het examen heeft voorbereid door bij die voorbereiding in gebreke te blijven. Zelfs indien een leerling de school terecht zou verwijten niet in de passende begeleidingsmaatregelen te hebben voorzien kan dat hoogstens betekenen dat de school schuld of mede schuld draagt aan het minder gunstige eindresultaat van die leerling, maar kan zulks dit eindresultaat niet meer zo beïnvloeden dat het gunstiger wordt, laat staan dat van de weeromstuit aan de leerling ter genoegdoening maar een A-attest verleend moet worden.

In uitzonderlijke gevallen zou een klassenraad, die erkent dat een tekort in een eerste jaar van een graad mede veroorzaakt is door een gebrek aan begeleiding, kunnen onderzoeken of hieraan geremedieerd kan worden tijdens het erop volgende schooljaar van diezelfde graad, wanneer bijvoorbeeld het

tekort verband houdt met een graadgebonden eindterm. In een graad-afstudeerjaar zoals hier, is zo een vraag echter niet aan de orde.

Met andere woorden, daargelaten de vraag of de argumenten van verzoeker in feite juist zijn, wat verwerende partij ten stelligste betwist, falen ze in rechte: de vermeende houding van de school kan mogelijk de aansprakelijkheid van het schoolbestuur impliceren voor eventuele schade die verzoeker heeft geleden, maar vermag niet zonder meer de onwettigheid van de eventuele tekorten of van de daarop steunende beslissing aan te tonen. Verzoeker draagt geen gegevens aan die van aard zijn van die regel af te wijken.

16.3. Wenst verzoeker de aansprakelijkheid van de school effectief vastgesteld horen worden, zoals hij suggereert in zijn laatste memorie, staat het hem vrij daartoe de bevoegde rechter aan te spreken. Dat is niet de Raad van State.

16.4. Verzoeker vergist zich om in naam van het gelijkheidsbeginsel een zelfde behandeling te vragen als een “scholiere uit Genk”. Verzoeker brengt immers, in tegenstelling tot de zaak waarop hij alludeert, de in het middel verwoorde grief niet in een aantoonbaar rechtstreeks verband met de wettigheid van de bestreden beslissing over het aan hem afgegeven oriënteringsattest en ze vermag dan ook niet aan te tonen dat het niet geslaagd verklaren op onwettige wijze is gebeurd. De Raad van State heeft overigens in dat andere dossier net gewezen dat ze zich “uitzonderlijk onderscheidt van de meeste zaken waarin vergeefs op dat falen een middel wordt geënt” (arrest nr. 221.147 van 23 oktober 2012 inzake Peeters).

16.5. Zoals het middel initieel is opgevat, kan het de gevraagde nietigverklaring niet verantwoorden.

17.1. In zijn memorie van wederantwoord geeft verzoeker een nieuwe grondslag aan het middel door thans ook een schending van de motiverings-

plicht aan te voeren en grieven te formuleren met betrekking tot de procedure bij de beroepscommissie. In de laatste memorie lijkt verzoeker met zijn verwijzing naar een klasgenoot het gelijkheidsbeginsel bij het middel te betrekken.

17.2. De kritiek dat de beroepscommissie niet correct is ingegaan op het bezwaarschrift, niet alle bezwaren heeft beantwoord en geen deugdelijk advies kon geven omdat ze zijn bezwaarschrift te kortstondig inzag en de kritiek dat verzoeker ten opzichte van een medeleerling mogelijk ongelijk is behandeld, zijn grieven die verzoeker echter reeds met de vereiste precisie had kunnen – en dus moeten – aanvoeren in het oorspronkelijke verzoekschrift. Verzoeker vermag die dan ook niet op ontvankelijke wijze nog voor het eerst in de memorie van wederantwoord of in de laatste memorie aan te voeren. Voor het betoog in de laatste memorie dat verzoeker deze grieven wel al eerder in de loop van de administratieve beroepsprocedure of door middel van de bijlagen van het verzoekschrift zou hebben geformuleerd, zij verwezen naar de overweging *sub* 11.

17.3. Deze nieuwe grieven zijn onontvankelijk.

18.1. Ook de kritiek over de vermeend onwettige samenstelling van het beroepsorgaan had verzoeker al eerder kunnen aanvoeren. De Raad van State stelt evenwel vast dat het schoolbestuur zijn weigering om de over verzoeker delibererende klassenraad opnieuw samen te roepen louter heeft gesteund op een verwijzing naar de conclusies van de beroepscommissie en een ‘bekrachtiging’ van haar advies. In dat geval wordt aangenomen dat de onregelmatigheid die kleeft aan het advies van de beroepscommissie afkleurt op de eindbeslissing en deze insgelijks vitieert. Aangezien de thans besproken onregelmatigheid evenwel op de regelmatige samenstelling van de beroepscommissie ziet, houdt dit aspect van de nieuwe grieven verband met de bevoegdheid van de steller van de akte, wat de openbare orde raakt, en is het aanvoeren ervan in elke stand van het geding toegestaan.

18.2. Zoals de Raad van State reeds uitvoeriger heeft toegelicht in onder meer zijn arrest nr. 192.575 van 23 april 2009 inzake Vandebosch, mag een leerling er in beginsel aanspraak op maken dat de beroepscommissie die over zijn bezwaar een standpunt moet innemen ter voorlichting van het schoolbestuur en, vervolgens, van de klassenraad, op geldige wijze is samengesteld.

De regelmatigheid van de samenstelling van de beroepscommissie moet worden beoordeeld in het licht van artikel 115/4, 3°, van de Codex Secundair Onderwijs, dat de bevoegdheid aan het schoolbestuur toewijst om de samenstelling en de procedure ervan te regelen :

“Het schoolbestuur bepaalt de samenstelling en de werking van de beroepscommissie, ermee rekening houdend dat, met uitzondering van de voorzitter, de leden van die klassenraad er geen deel van kunnen uitmaken en dat de beroepscommissie uit minstens drie leden bestaat.”

18.3. Verwerende partij legt een verslag voor van haar raad van bestuur (stuk 8 van het administratief dossier) waarin de raad van bestuur kennis neemt van de samenstelling van de interne beroepscommissies. Voor het Sint-Pieterscollege is daarbij J.v.W. vermeld als voorzitter. In zoverre mist de grief feitelijke grondslag.

De Codex vereist voorts niet dat een lid van het schoolbestuur zetelt in de beroepscommissie. De bewering van verzoeker dat J.v.W. geen lid is van het schoolbestuur, wijst bijgevolg geen onwettigheid uit.

18.4. Het middelonderdeel is ongegrond.

19. Het middel is deels onontvankelijk, deels ongegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

20. Verwerende partij onderkent een tweede middel in de twaalfde alinea van het verzoekschrift, waar verzoeker stelt “genoodzaakt [te zijn] zich tot de Raad van State te wenden, te meer waar [hij], zoals reeds is gesteld, van de Raad van Bestuur (nog) geen schriftelijke kennisgeving heeft ontvangen in reactie op [zijn] ingediende klacht, wat [hij] eigenlijk behoeft om bij de Raad van State de nietigverklaring van de beslissing door de interne beroepscommissie genomen, te verzoeken.”

21. In de memorie van wederantwoord voegt verzoeker hieraan toe het besluit niet op een wettige manier te hebben ontvangen, namelijk zonder handtekening.

22. In de laatste memorie argumenteert verzoeker beperkt te zijn geworden in de mogelijkheden om het besluit te bestrijden, omdat hem geen ondertekende beslissing is bezorgd dan eerst in november 2012, na het instellen van het annulatieberoep.

Beoordeling

23. Voor zover de kritiek betrekking heeft op de wijze van kennisgeving van de bestreden beslissing zij opgemerkt dat eventuele tekortkomingen op dat gebied de beroepstermijn kunnen beïnvloeden, maar ze tonen niet aan dat het besluit zelf onwettig is.

24. Verzoeker heeft in ieder geval de beslissing van verwerende partij van 27 augustus 2012, met de volledige tekst van het advies van de beroepscommissie van 20 augustus 2012 in bijlage en met vermelding van de beroepsmogelijkheden bij de Raad van State, op 3 september 2012 per e-mail ontvangen. De moeder van verzoeker heeft de ontvangst ervan aan verwerende partij

per e-mail bevestigd. Het heeft verzoeker in staat gesteld een verzoekschrift op te stellen en in te dienen binnen de beroepstermijn.

25. Mocht een latere aanzegging van een ondertekend besluit van het schoolbestuur verzoeker op weg hebben gezet naar eventuele andere grieven die enkel ingevolge die aanzegging of die ondertekening bleken, dan stond hem niets in de weg daartegen een bijkomend beroep in te stellen, wat hij niet heeft gedaan. Ook in de huidige procedure voert hij tegen de weigering om de klassenraad opnieuw samen te roepen geen middel aan dat uit de wijze van ondertekening van het besluit of de kennisgeving in november 2012 de onwettigheid ervan doet afleiden.

26. Het middel is onontvankelijk bij gebrek aan belang.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

27. Een derde middel leest verwerende partij in de dertiende alinea van het verzoekschrift, waar verzoeker de hoorplicht geschonden noemt omdat hij “niet was uitgenodigd door de Raad van bestuur en door deze niet is gehoord”, terwijl hij daar niet uitdrukkelijk van had afgezien.

Beoordeling

28. De hoorplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur vindt geen toepassing, wanneer de betrokken regelgeving de rechten van de bestuurde expliciet regelt. Dat is wat de decreetgever heeft gedaan, door een verhaalmogelijkheid te waarborgen aan een leerling die het oneens is met een over hem genomen beslissing. Artikel 115/4 van de Codex Secundair Onderwijs regelt aldus de wijze waarop het hoorrecht specifiek wordt uitgeoefend in het kader van dit georganiseerd administratief beroep.

De leerling oefent het recht om zijn standpunt nuttig naar voren te brengen dan ook uit volgens de regels van de Codex, namelijk bij het overleg en door middel van het geschreven bezwaarschrift bij de beroepscommissie. Geen bepaling van de Codex, noch het beginsel van de hoorplicht, vereisen dat de raad van bestuur, of zelfs de beroepscommissie, de klager in persoon hoort.

Verzoeker toont niet aan dat zijn recht van overleg en, vooral, zijn recht om zijn bezwaren schriftelijk voor te leggen aan een beroepscommissie miskend zijn geworden. Hij heeft van beide gelegenheden die de decreetgever biedt om zijn standpunt naar voren te brengen gebruik kunnen maken – en gemaakt.

29. Het middel is ongegrond.

VIII. Kosten

30. In de laatste memorie meent verzoeker dat het onjuist is dat de kosten ten laste van de verzoekende partij moeten worden gelegd, “gelet op het feit dat niet [verzoeker], maar zijn moeder verzoekster in het geding is”. Hij wijst ook op zijn minderjarigheid en gebrek aan inkomen.

31. Overeenkomstig artikel 68, vijfde lid, van het algemeen procedurereglement wordt het geheel van de kosten die zowel verband houden met de vordering tot schorsing als met het verzoekschrift tot nietigverklaring “ten laste gelegd van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt”.

32. In geschillen als deze wordt in de regel de leerling, adressaat zijnde van de bestreden beslissing, als verzoekende partij beschouwd, ook als die leerling ingevolge zijn minderjarigheid optreedt door middel van zijn wettelijke vertegenwoordigers. Door zich in het verzoekschrift kenbaar te maken als optredend “in haar hoedanig[heid] van ouder uitoefenende gezag over Victor Dawson” heeft de moeder van verzoeker zich ingeschreven in deze gebruikelijke

identificatie van de verzoekende partij. Het schorsingsarrest, de memories van verwerende partij en het auditoraatsverslag vermelden in lijn hiermee ook steeds (enkel) Victor Dawson als verzoekende partij.

Verzoeker heeft noch bij zijn verzoekschrift noch in de loop van het geding om rechtsbijstand gevraagd. Overigens verhindert ook het eventueel toekennen van een *pro Deo* niet dat de Raad van State bij afloop van het geding de kosten moet begroten en toewijzen. De effectieve betaling ervan is dan een zaak tussen de in het ongelijk gestelde partij – eventuele prodeaan – en de federale overheidsdienst Financiën, meer bepaald de ontvanger der registratie en domeinen die invordering doet van de in debet begrote rechten.

33. Nu uit het voorgaande is gebleken dat het beroep verworpen moet worden, ziet de Raad niet welk belang de moeder van verzoeker erbij heeft *in extremis* nog te vragen dat het beroep ook wordt opgevat als eveneens ingediend in haar persoonlijke naam; het zou er enkel toe leiden dat tweemaal kosten gedragen moeten worden.

BESLISSING

1. De Raad van State verworpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 17 oktober 2013, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren